

anthropos

NIEUWE LAY-OUT!!

Een nieuw bestuur!

Achter de schermen: de TripCie

Het GALA was een succes!

De MENS wintersport 2010

Looking for a career, not a job?

Maak kennis met de dynamische wereld van geneesmiddelen bij Schering-Plough

Over Schering-Plough

Schering-Plough is een innovatief farmaceutisch bedrijf, dat vanuit een wetenschappelijke basis wereldwijd actief is. Door eigen biofarmaceutisch onderzoek en door samen te werken met partners ontwikkelt Schering-Plough geneesmiddelen die de kwaliteit van leven verbeteren en die levens kunnen redden. Schering-Plough ontwikkelt en produceert receptplichtige geneesmiddelen, veterinaire producten en consumentenproducten. "Earn Trust, Every Day" is de visie van Schering-Plough; alle medewerkers over de hele wereld moeten elke dag het vertrouwen verdienen van artsen, patiënten, klanten en andere belanghebbenden.

Het hoofdkantoor van het bedrijf staat in Kenilworth, New Jersey, VS. Website www.schering-plough.com

 Schering-Plough

www.schering-plough.com

COLOFON

Anthropos
Jaargang 7
Nummer 3
Februari 2010

Anthropos is het verenigingsblad van Mens, de Medisch Natuurwetenschappelijke Studievereniging.

Oplage
120 exemplaren
1^e druk

Drukker
Afdeling Reprografie VU

Contact
mens-anthropos@few.vu.nl

Adverteerders
Schering-Plough
Medtronic

Redactie:
Danique Barten
Esther Bron
Bregtje Hermans
Martijn van de Locht
Mike van Rijssel

Eindredactie:
Danique Barten
Bregtje Hermans
Dennis Kruijssen
Martijn van de Locht

De Anthropos is in volle glorie te bewonderen op de website van Mens, www.mens-vu.nl. Hier is niet alleen de omslag in kleur te zien, maar ook de volledige binnekant!

I N H O U D S O P G A V E

NIEUWE LAY-OUT!!

- 'Een nieuw bestuur!' blz. 05
- 'Achter de schermen: de TripCie' blz. 18
- 'Het GALA was een succes!' blz. 20
- 'De MENS wintersport 2010' blz. 22

Woord van de RedacCie	04
Woord van het bestuur	05
Lieve Lotte	08
SRVU: Zijn we weer bij de tijd?	09
Het talent van: Jeffrey	10
Lente in de supermarkt	11
Agenda en Verjaardagen	12
De Wissel-ALV	14
Bericht van de OLC	15
Puzzel: Dixit	16
MNW'er op de arbeidsmarkt	17
Achter de schermen: TripCie	18
Het Gala	20
De MENS wintersport 2010	22
Bericht van de USR	24
Wist je dat?	25
De fotomuur	27
MENS in beeld	28

Woord van de RedacCie

Tekst door: Martijn van de Locht

Eindelijk is het zover, voor je ligt een gloednieuwe Anthropos! Een Anthropos die er, zoals je waarschijnlijk al hebt gezien, anders uit ziet dan voorheen. Om te beginnen is de omslag waarschijnlijk totaal onherkenbaar voor je (tenzij je af en toe stiekem over mijn schouder hebt staan mee kijken in de mens-kamer). En ook de binnenkant is niet ongewijzigd gebleven! Deze keer in het woord van de RedacCie zal ik jullie vertellen over het proces dat aan deze nieuwe lay-out ten grondslag lag.

Graag begin ik met de omslag en het nieuwe logo, wat waarschijnlijk de opvallendste vernieuwing is. De inspiratie voor het logo heb ik van een site die ik graag bezoek, toevallig is dit een site met artikelen over foto's, fotobewerking en belangrijker: Photoshop. Sinds niet al te lange tijd houd ik me graag bezig met Photoshop en dit bood zeker uitkomst bij het ontwerpen van het nieuwe logo. Na het bekijken van verschillende voorbeelden besloot ik eerst de basis op papier te zetten. Vervolgens zijn de potloodstrepen in Photoshop gemakkelijk om te zetten in een strak lettertype. Tot slot tover je er wat kleur overheen en zet je er een mooie texture achter. Klaar is kees!

Natuurlijk is het logo niet het enige dat op de omslag is veranderd. Vanaf nu staan ook de logo's van de sponsors op de omslag, natuurlijk in passende stijl. Een juiste manier om een voorproefje te geven over wat er allemaal in de betreffende uitgave staat geschreven, bleek nog een lastige opgave. Na wat inspiratie te hebben verkregen uit de feedback van mijn mede RedacCie-leden is dit uiteindelijk ook helemaal goed gekomen.

Genoeg over de omslag, want wanneer je de Anthropos eenmaal hebt opengeslagen, zie je dat de inhoudsopgave ook een make-over heeft gekregen. Het thema van de omslag wordt hier doorgezet en het colofon is een stuk minder dominant gemaakt. Hierdoor is er meer ruimte ontstaan voor een mooie en duidelijke inhoudsopgave.

Vervolgens de inhoud, want die is uiteraard ook niet overgeslagen. Aan de binnenkant is namelijk een gloednieuwe header en footer te vinden, geheel in stijl met de omslag en de inhoudsopgave. De stijl van de kopjes is vernieuwd en als laatst, maar hierdoor niet minder belangrijk, is er een nieuw lettertype. Wij van de RedacCie vonden het de hoogste tijd om het saaie, oude 'Times New Roman' te vervangen met het frisse en fijn te lezen: 'Calibri' (voor kenners het standaard lettertype van Office 2007).

Over het algemeen ben ik zeker tevreden over het resultaat en ik hoop dat jullie de Anthropos nu met nog meer plezier zullen lezen!

Groetjes,

Martijn

Woord van het Bestuur

Tekst door: Steven Beekmans

Hallo allemaal!

Zoals de meesten van jullie waarschijnlijk wel weten, is Mens afgelopen 11 februari van bestuur gewisseld op de Wissel-ALV. Het bestuur van 2009 is onder dank afgesteld en een groep nieuwe, gemotiveerde mensen gaan de taken overnemen. Bij deze wil ik jullie graag voorstellen aan het tiende bestuur van studievereniging Mens.

Steven Beekmans:	Voorzitter	
Danique Barten:	Vice-voorzitter	Commissaris V&PR
Elvira van Straten:	Secretaris	Commissaris Intern
Janneke Oostenrijk:	Vice-secretaris	Commissaris Onderwijs
Evelyn Lobeek:	Penningmeester	
Martijn van de Locht:	Vice-Penningmeester	
Geerten Verweij:	Algemeen lid	Commissaris Extern

Het tiende bestuur betekent niet alleen een mooi rond getal, maar betekent ook dat Mens 10 jaar bestaat! Het komende jaar zal dus in het teken staan van het lustrum van Mens en MNW. Er gaat een supergezellige lustrumweek georganiseerd worden en ook zal er special-collector's edition Mens-Lustrum kleding verkocht worden. Wees er dus snel bij, want op is op!

Daarnaast wil het bestuur zich dit jaar gaan richten op de participatie en integratie binnen de vereniging. Dit houdt in dat we ons best gaan doen om meer leden actief te maken en om de eerstejaars zich snel thuis te laten voelen binnen de vereniging.

Ook nieuw komend jaar zal het gezamenlijk eten voor een borrel zijn. Je kunt je vanaf de blacklightborrel van tevoren aanmelden voor de maaltijd. Het bestuur zal dan tegen een kleine vergoeding wat lekkers voor je gaan koken!

Natuurlijk kunnen jullie ook dit jaar weer elke maand de nieuwsbrief in je inbox verwachten en zullen we het succes van de Mens-lunches voortzetten.

Tenslotte hoort bij een nieuw bestuur natuurlijk ook een wisselborrel en daarom wil ik jullie allemaal uitnodigen om een drankje te komen doen op de wisselborrel, op 25 februari vanaf 17:30 uur!

Groetjes,

Steven

links -> rechts: Geerten, Steven, Martijn, Elvira, Evelyn, Janneke, Danique

Bestuur 2010

Wie zitten erin?

Tekst door: Bregtje Hermans

Met enkele kritiekpuntjes op het beleidsplan en de begroting, is het volgende bestuur zonder tegenstemmen aangenomen op de ALV. Meteen zijn diepgaande interviews gevoerd met de mensen die komend jaar aan het roer staan van Mens. Ze kregen pittige vragen voor hun kiezen, waar soms erg politiek correcte antwoorden op werden gegeven. Bijna iedereen is van mening dat we het jaar eindigen met één stelletje in het bestuur, favoriete mede-bestuursleden worden niet genoemd. Maar op sommige vlakken gaf het bestuur zichzelf bloot...

Steven

Steven (3de jaars) is 20 zomers jong, momenteel 3e jaars MNW'er en zal komend jaar de voorzitter zijn van Mens. Je kent hem vast als de secretaris uit het bestuur van 2009, als voorzitter van de SportCie en Familiedagcommissie of van de IDEE-week. Hij heeft nog 33 studiepunten nodig om zijn bachelor te halen en het plan is deze komend jaar te halen. Om naast zijn werk, sporten en vrije tijd de verveling tegen te gaan geeft hij 5 uurtjes per week bijles in natuurkunde, scheikunde en wiskunde aan middelbare scholieren. Steven zal dit jaar voor ons stampot, rijst-met-kip, en pasta gaan koken. Het vak gym is de favoriet, dat zou best in de plaats mogen komen van vakken als MOF, wetenschapsfilosofie en delen van MT.

Steven heeft duidelijk in het afgelopen bestuursjaar geleerd om keuzes te maken. Twijfelde hij vorig jaar nog sterk tussen een appel of een banaan, dit jaar weet hij, zonder dat de vraag is gesteld, te melden dat appels een duidelijke voorkeur hebben. Misschien dat hij na dit bestuursjaar dan ook antwoord kan geven op de vraag wat hij later wil worden...

Elvira

Voor Elvira (3de jaars) ook geen zwart gat dit jaar: ze plakt er nog een jaartje bestuur aan vast. (Des te dieper is het gat waar ze volgend jaar invalt, maar

dat vertellen we haar nog even niet.) De studiereis is natuurlijk een belangrijk punt dit jaar voor secretaris Elvira, misschien nog wel belangrijker en leuker dan de lustrumweek. Maar ook over de lustrumweek krijgen we de belofte dat het een superweekgaat worden. Toekomstplannen zijn er al genoeg: na de bachelor eerst een paar maanden reizen, vervolgens misschien een aantal jaar onderzoek en dan het bedrijfsleven in. Tegenstrijdig puntje is dat Elvira Biochemical Regulation in Health and Disease wel een heel leuk vak vindt, maar het nog steeds niet heeft gehaald... De (buitenlandse) metro is de favoriet: niets leuker dan in zo'n stinkende, volle coupé te zitten.

Evelyn

Na maar liefst in twee commissies (weekend en gala) de taak van penningmeester met verve te hebben doorstaan, mag Evelyn (2de jaars) dit jaar op het grote geld letten als penningmeester. Tot nu toe heeft ze 72 punten gehaald, de bedoeling is dat daar komend jaar zo veel mogelijk punten bijkomen. Na bijbaantjes in de Hema en de bloembolplukkerij is Evelyn nu 'werkloos', tijd genoeg om te studeren dus.

Evelyn is MNW gaan studeren voor 'alle mogelijkheden die MNW te bieden heeft'. Inmiddels blijkt Medische Fysiologie inderdaad erg leuk te zijn. Calculus daarentegen... laten we het daar maar niet over hebben. Mens zorgt ervoor dat Evelyn zich nog beter thuisvoelt bij MNW. Dat Mens 10 jaar bestaat zal ze dan ook niet ongemerkt voorbij laten gaan.

"De mogelijkheden die MNW allemaal biedt, heeft mij naar Amsterdam getrokken. Dat studievereniging Mens hier een steentje aan bijdraagt, is helemaal top. Ik hoop dat aankomend jaar een leerzaam, gezellig en leuk bestuursjaar wordt, waarin iedereen zich nog meer thuis gaat voelen bij

MNW en Mens! Dat Mens dit jaar 10 jaar bestaat, mag niet vergeten worden." Mits er geen blaadjes op het spoor liggen of er een enkel sneeuwvlokje valt, is de intercity het perfecte vervoermiddel om thuis te komen.

Danique

Eigenlijk wilde Danique (2de jaars) vroeger chirurg worden. Gelukkig heeft ze ondertussen toch haar plekje binnen MNW gevonden, haar studiepunten gehaald en is ze steeds meer betrokken geraakt bij Mens. Naast de AC en de RedacCie, zat ze dit jaar ook nog in de GalaCie en doet ze pogingen om zoveel mogelijk nieuwe zieltjes te winnen voor MNW. In de voorlichtingen die ze geeft, zal Danique enthousiast vertellen over Heethaar en project Zenuwwerk, de vakken kinetiek en toegepaste informatica kan ze beter verzwijgen. Aangezien de intercity haar snel naar pappa en mamma in Hilversum brengt, is dit het favoriete vervoermiddel van onze nieuwe viezevur!

Janneke

De oudste van het bestuur blijkt werkelijk een Oostenrijker te zijn en te pas en te onpas Duits te praten. Bij haar kanovereniging heeft ze al wat bestuurservaring opgedaan en natuurlijk kennen we Janneke (3de jaars) ook uit de WeekendCie en de StudiereisCie. Komend jaar zal ze een 'prachtige lustrumperiode' en een 'knallend symposium' neer gaan zetten. Verder zal ze alle resterende punten van haar bachelor binnen gaan halen. Een beetje vreemd is Janneke wel: ze verkiest quantum boven de klassieke mechanica (alleen omdat de oude Grieken het wel snapt en zij niet). Frans van Lunteren, een docent die juist heul veel over de oude Grieken wist te vertellen, is dan wel weer haar favoriete docent. Nederland blijkt niet mooi genoeg te zijn om in een stoptrein doorheen te tuffen. Op vakantie is het boemeltreintje echter wel favoriet, liefst zonder airco en met vier uur vertraging.

Martijn

Martijn (2de jaars) zal dit jaar de boeken verkopen en Evelyn helpen met de overige geldzaken. De studie MNW heeft zijn vak nog niet zo gestolen, blijkt uit de behaalde studiepunten. De gezelligheid, activiteiten, wintersport, bata en de knusheid maken echter dat hij zich thuis voelt bij Mens. Wie wel zijn hart gestolen heeft is Ruby, Martijn blijkt behoorlijk onder de plak te zitten. Ruby bepaalt dat er tagliatelle met champignons, spinazie zalm en room gekookt gaat worden voor de borrels. De ideale vakantie is samen met Ruby door Egypte trekken, of een romantisch huwelijksreis naar een onbewoond eiland. De TGV is favoriet omdat deze naar romantisch Parijs en Disney Land rijdt. Zelfs zijn droomberoep, astronaut, heeft Martijn opgegeven voor iets burgerlijkers. Nu wil hij papa van een paar lieve kindjes worden. Maar voorlopig zal hij zich bezighouden met mooie lustrumactiviteiten en de mogelijke verbouwing van de menskamer zodat we daar beter kunnen chillen en harder kunnen party'en.

Gerrit Jan Willen Verweij

Bij ons beter bekend als Geerten (2de jaars), algemeen lid en volgens bronnen nu al het pisaaltje van het bestuur '10. Tevens is hij penningmeester van de AC en commissaris Extern. Geerten heeft de zaken goed op een rijtje: het lustrum gaat goed gevierd worden, later - als hij groot is - wordt hij ondernemer, professor en onsterfelijk, en veel kip door het eten. Waar practicum natuurkunde bij velen een gehaat vak is, gaat Geerten hier helemaal los. Kjeld Eikema en zijn bliksemachine zijn dan ook (niet geheel onverwacht) zijn helden. Als single man dicht Geerten zichzelf kansen toe in het vormen van een nieuw stelletje binnen het bestuur. Helaas reageerde geen enkele dame in het bestuur enthousiast op de vraag of er nog nieuwe stelletjes aan zaten te komen. We zullen zien...

Lieve Lotte

Tekst door: Lotte Leegwater

Lieve Lotte,
na een jaar vol enthousiasme in het bestuur te hebben gezeten, ben ik nu weer 'gewoon' Mens-lid. Er wordt wel eens gezegd dat je na zo'n bestuursjaar in een zwart gat valt. Nou, dat heb ik gemerkt. Het is zo gek om geen sleutel van de Mens-kamer meer te hebben en niet meer om 8:30 uur te hoeven openen terwijl je veel liever nog in je bed ligt. Zo gek dat niemand je meer aankijkt als de telefoon gaat of er iemand vraagt naar een bestuurslid. Zo gek om niet altijd nog 1000 en 1 dingen te moeten doen voor de volgende vergadering. En bovenal mis ik m'n lieve bestuursgenootjes zo. Heb jij een tip hoe ik weer uit het zwarte gat kan klimmen?
-X- Een ex-bestuurslid

Lief ex-bestuurslid,
oh ja, dat gat. Dat grote gapende zwarte gat. Waar je eerst het gevoel had dat er warme golf door de Mens-kamer ging wanneer jij binnen kwam, krijg je nu het gevoel een ranzig, vol, donker hok binnen te struikelen waarin zich veel te veel mensen bevinden. De tijd dat je als groot en belangrijk werd beschouwd wanneer je op het nippertje de collegezaal binnen kwam rennen, is voorbij. Je wordt gewoon gezien als een lamzak met een rooie kop en klotsende oksels.
Wees blij. Jij ziet Mens weer zoals het is. En Mens ziet jou weer zoals je bent. En als je nu een bestuurslid al multitaskend binnen ziet stormen, leun achterover en bedenk; och, het is ook maar een Mens.

Liefs,
Lotte

Lieve Lotte,
Ik zal maar meteen met de deur in huis vallen. Ik HÁÁT Nederland!!! Wat zijn het voor grappen, deze vrieskou en sneeuw? Ondertussen heeft er al ongeveer twee maanden non-stop sneeuw gelegen. Ik ben eerder verbaasd als ik 's ochtends opsta en er geen sneeuw ligt. Het is eerder regel dan uitzondering dat ik te laat op de VU kom omdat het weer spekglad was en ik continu onderuit ging met m'n fiets. Naar m'n ouders durf ik sowieso niet meer te gaan uit angst daar ingesneeuwd te raken. De treinen rijden namelijk bij het kleinste sneeuwvlokje al niet meer. Wanneer begint de lente nou eindelijk?
Liefs, een Mens

Lief mens,
Ik haat Nederland ook! Waarom feliciteren wij mensen met de verjaardag van derden? Waarom maken wij kuiltjes voor onze jus? Waarom smakken wij wanneer wij onze oude, geplette, bruine boterhammen met zwetende kaas uit een plastic zakje nuttigen? Waarom koken wij onze groenten tot ze grijs zijn? Waarom hebben wij altijd de grootste tuinstoelen voor onze caravan staan? Waarom zijn wij nooit, maar dan ook nooit tevreden? Stop gewoon met zeuren en maak een sneeuwpop.
Oh, en ter informatie: sinds 1987 begint de lente op 20 maart, zo rond een uur of 9. Ken je dat verhaal over een kindeke dat geboren werd en dat er toen kerst gevierd werd? Toen mijn lieve persoontje geboren werd, begon het zonnetje te schijnen, het gras te geuren en had iedereen elkaar weer lief. En sindsdien vieren wij de lente.

Liefs,
Lotte

Zijn we weer bij de tijd?

Tekst door: Jasmin Moneer

Herken jij het probleem? Je hebt een tentamen... Je zit in een gloednieuw lokaal... op een gloednieuwe verdieping... Je verdere carrière hangt af van dat ene tentamen, dus je besluit om je tijd goed te gebruiken en deze ook goed in te delen. Een mobiele telefoon bijhouden is tegen de regels en je horloge heb je afgelopen weekend ingeruild voor twee kratten bier. Je kijkt omhoog in de hoop een grote, duidelijke klok aan te treffen aan een van die mooie, pas geschilderde muren... maar helaas!

Zoals wij allen weten, is onze zesde verdieping onlangs geheel vernieuwd en heeft het nu een eigentijdse uitstraling. Helaas heeft deze verdieping ook een grote handicap, namelijk het ontbreken van klokken.

Ondanks het aanhoudende aandringen van de fSr FEW, was het ons nog steeds niet gelukt om de VU zover te krijgen dat ze de lokalen voorzien van die zo belangrijke ronde klokken. Daarom heeft de fSr FEW, in samenwerking met andere studieverenigingen, ervoor gezorgd dat er tijdens de tentamens van december klokken hingen in de grote tentamenzalen. En met succes!!! Tot onze grote vreugde kregen wij te horen dat er spoedig en wel binnen 1 maand vanaf februari, klokken worden opgehangen. Wij houden het natuurlijk in de gaten en zorgen ervoor dat ze daadwerkelijk worden geplaatst.

Naast de klokkenactie was er op 20 januari een koffie-uurtje waarbij de onderwijsdirecteur Johan Vermeer en Lizeth Sloot van de uSr hebben gediscussieerd over studiebegeleiding met o.a. de rol van studieadviseurs en tutoren. Hierbij hadden studenten de mogelijkheid om zelf hun mening te geven. Deze kans werd benut om de hogere sferen te laten weten hoe de student over deze onderwerpen denkt.

Er staan een aantal belangrijke zaken op de agenda van FEW: ten eerste een nieuw programma voor studiebegeleiding. Hieraan wil de FEW veel aandacht aan besteden zodat de student op tijd kan worden geholpen om eventuele studievertraging te

voorkomen. Daarnaast zijn er nieuwe opleidingendie zich in een traject bevinden om binnen FEW te worden opgestart en natuurlijk nog de overgang naar de UC-IT, waarbij de IT-diensten van alle faculteiten VU-breed worden geregeld. Dit en nog veel meer houden wij nauwlettend in de gaten en we proberen de negatieve gevolgen te beperken en de positieve gevolgen te benadrukken. Wij, als actieve studenten, zijn ervaringsdeskundigen op het gebied van student zijn en zijn daarom bij uitstek geschikt om deze taak op ons te nemen.

De fSr is in het leven geroepen om studenten te vertegenwoordigen en het is van groot belang dat de raad blijft bestaan zolang er studenten zijn. Dus ook in het studiejaar 2010/2011 hebben wij onze kritische mannen en vrouwen weer hard nodig om de organisatie goed in de gaten te blijven houden en altijd te blijven opkomen voor ons, de student.

Ben jij één van die mannen of vrouwen? Ben je zeer enthousiast en gemotiveerd? Heb je een uitgesproken mening en ben je bereid om de FEW-student te vertegenwoordigen? Laat dan snel je stem horen, want wij zijn op zoek naar nieuwe kandidaten die voor het jaar 2010/2011 plaats willen nemen in de studentenraad der Exacte Wetenschappen. De inschrijvingen zijn begonnen en zullen op woensdag 3 maart 2010 sluiten. Je kunt je aanmelden door een mail te sturen naar fsr@few.vu.nl.

Lijkt het je wel interessant, maar weet je nog niet of het iets voor je is? Stuur dan een mail met de vraag naar verdere informatie of kom bij ons langs op M154. We zijn elke woensdag aanwezig tussen 12:45 en 13:30 uur. Natuurlijk zijn wij ook bereikbaar voor alle andere vragen. Let's keep in touch!

Het talent van: Jeffrey

Tekst door: Mike van Rijssel

Zo van de buitenkant gezien is hij gewoon een vriendelijke eerstejaars, maar eigenlijk is hij een heus muzikaal talent. Jeffrey zit namelijk ook in een gospelkoortje en, zo blijkt tijdens het interview, hij maakt zelf zijn eigen urban/hiphopplaten. Ik wil hier wel eens wat meer van weten en vandaar dat ik hem interview.

Je zit dus in een gospelkoor. Hoe is dat zo gekomen?

Ik had een vriendengroep waarin we het eigenlijk allemaal wel leuk vonden om te zingen en een paar van die vrienden zaten al in een gospelgroepje. Zo ben ik er ook bijgekomen. Dat is ondertussen al drie jaar geleden en sindsdien zit ik dus in een gospelkoortje met vier vrienden.

Komen jullie vaak bij elkaar om te repeteren en treden jullie vaak op?

We repeteren twee keer per week en in onze eigen kerk treden we ongeveer twee keer per maand op. Soms worden we ook gevraagd voor een gastoptreden en zo zijn we al in Parijs, Aken, Düsseldorf, Rotterdam, Zoetermeer en volgens mij nog wel in meer steden geweest.

Ik wil al doorvragen over het gospelkoor en hoe hij het vond om zo in het buitenland op te treden, als blijkt dat hij veel liever over een ander talent van hem praat: hij maakt zijn eigen platen in de stijl urban/hiphop.

Hoe maak je zo'n nummer dan?

Het maken van zo'n nummer gebeurt in drie stappen: als eerste moet je een beat 'produceren'. Dit doe ik met behulp van een miniklavier dat op mijn computer aangesloten is. De computer neemt het dan op en daar kan ik het verder mee bewerken als dat nodig is. Dat zijn dan kleine dingetjes, zoals zorgen dat alles in de maat loopt. Als je een beat hebt, kun je daarbij een tekst gaan schrijven, die zingen en dus de 'vocals' opnemen. De laatste stap is dan om de beat en de vocals samen te voegen en

de track te 'masteren', waarbij je zorgt dat de vocals gelijk lopen met de beat en nog wat laatste puntjes op de i zet, zoals zorgen dat de vocals wat helderder klinken.

Wow, je weet er wel veel vanaf zeg! Doe je dit alleen als hobby of hoop je er ook meer mee te bereiken?

Het is eigenlijk een hobby van me, maar sinds begin dit jaar ben ik er wel veel meer mee bezig. Ik hoop er uiteindelijk wel meer mee te bereiken, maar hoe ver ik zal komen weet ik (natuurlijk) niet. Over vijf jaar hoop ik meer internationale bekendheid te hebben en ik hoop dat meer mensen de 'message' van mijn muziek dan hebben begrepen. Het muziek maken zelf is voor mij belangrijker dan het hebben van succes, hoewel dat natuurlijk mooi meegenomen zou zijn.

Is het belangrijk voor je dat mensen die 'message', boodschap dus, begrijpen? Zit er ook in ieder nummer van je een boodschap?

In ieder nummer zit een boodschap ja, maar die is niet altijd even serieus hoor. En het schept voldoening als mensen de boodschap uit je nummer begrijpen. Om maar een simpel voorbeeld te noemen: ik heb een nummer dat 'Never give up' heet en dan is het mooi om te horen dat mensen die in de put zitten iets aan mijn nummer hebben. Emoties, zoals 'in de put zitten', zijn dan ook vaak de basis voor mijn liedjes. Daardoor krijg ik dan een soort melodie in mijn hoofd en dat probeer ik dan te spelen. Dan klinkt het natuurlijk altijd anders, maar ik heb dan een basis waarop ik verder kan bouwen. Ik probeer dan dingen uit en kijk of ze goed klinken en langzaam bouwt zo een nieuw nummer op.

Heb je ook nog een soort voorbeeld, of een persoon die je inspireert?

Nee, ik heb geen groot voorbeeld. Mijn inspiratie haal ik bij veel verschillende artiesten vandaan. Ik vind namelijk dat ze allemaal hun eigen, unieke kwaliteiten hebben. Ik luister ook niet alleen naar urban/hiphopartiesten, ik zoek ook inspiratie bij

andere stijlen. Laatst ben ik door iemand gevraagd die mijn stem wilde gebruiken voor in zijn hardcore nummer. Ik ben dus nog wel flexibel. Ik vind het ook belangrijk dat ik zelf uniek ben en dat mensen niet kunnen zeggen dat mijn muziek ze erg doet denken aan die van een ander.

Je neemt je muziek dus heel serieus en het klinkt alsof je er veel tijd in steekt. Hoe doe je dat in combinatie met de opleiding MNW?

Vooral goed plannen en ik denk dat het feit dat ik muziek maken als mijn hobby zie er ook mee te maken heeft. Het is dan niet erg als ik er tot laat mee bezig ben, want ik vind het leuk om te doen. Verder heb ik eigenlijk geen deadlines bij mijn nummers. Soms heb ik wel een deadline als ik een nummer samen maak. Ik heb bijvoorbeeld een stuk rap voor in een nummer van iemand anders gedaan. Maar dat lukt dan meestal wel, want ik werk beter en sneller 'under pressure'.

Een echte artiest dus. Heb je dan ook een artiestennaam? Waar komt die vandaan?

Ja, J-Rival. Mijn eerste artiestennaam was Jayjaye, wat naar mijn echte naam verwijst. Toen zei een vriend dat die naam eigenlijk niet goed was omdat

er als best veel artiesten zo heten. Hij heeft toen J-Rifle bedacht, maar dat vond ik toch niet helemaal bij me passen en daarom heb ik het omgevormd naar J-Rival, ook om aan te geven dat ik me probeer te onderscheiden van die andere Jayjays.

Nu ben ik heel nieuwsgierig geworden naar hoe je muziek dan klinkt. Kunnen we je binnenkort op de radio verwachten?

Nee, dat denk ik niet. Ik heb wel wat connecties bij de radio, vooral mensen die daar werken en die ik via-via ken. Op dit moment heb ik 10 à 12 nummers die zo goed als af zijn en er zijn er twee die ik echt al aan de wereld bekend heb gemaakt. Eentje is helemaal van mezelf, de andere heb ik in samenwerking met anderen gemaakt. Deze nummers kun je via Youtube beluisteren. Dat is trouwens echt fijn aan het internet, dat je op die manier je muziek heel gemakkelijk voor iedereen toegankelijk kunt maken. Binnenkort komen er meer nummers op mijn youtube-pagina te staan. Ik heb namelijk besloten de nummers die bijna af zijn nu écht af te maken.

Luister naar Jeffrey's nummers op www.youtube.com/Jayjaye13

Lente in de supermarkt

Tekst door: Bregtje Hermans

In de vorige Anthropos had ik het nog over pepernoten en dat het zo jammer was dat die alweer uit de schappen waren verdwenen. Inmiddels is Kerst inclusief lekkernijen allang weer voorbij (alhoewel ik laatst nog enkele tweedejaars met een pak kerstkransjes in de Mens-kamer zag). Al wekenlang heerst koning winter in Nederland. Weken van enthousiasme over sneeuwballengevechten, mogelijk kunnen schaatsen en temperaturen die spannend laag werden. Maar ook irritaties over treinen die alweer niet rijden, continue gladheid en een kou waardoor je het liefst de hele dag in bed blijft liggen. Ondertussen is het enthousiasme nagenoeg tot 0 gereduceerd en de irritatie volop aanwezig: Nederland heeft genoeg van de winter.

In plaats van nog meer sneeuw op te zoeken op wintersport heb ik begin februari het winterse weer in Zuid-Spanje ontdekt. Ik kan je zeggen: 20 graden, zonnetje, shirtje aan... Na twee dagen vroeg ik me al af wat die handschoenen en muts toch in mijn tas deden! De dag dat we terug vlogen, was ik al bezig met plannen maken voor de volgende dag in Nederland. Ik had wel zin om een stukje te gaan wielrennen of hardlopen; zulk mooi weer, dan kun je niet binnen gaan zitten! Oh nee, in Nederland vriest het... Met andere woorden: in Spanje voelde het alsof het al lente was. Toen ik twee dagen in Nederland was en met mijn fiets onderuit

ging op een verse laag sneeuw wist ik zeker: het was een grote fout om terug te komen naar dit kikkerland. De lente is hier nog lang niet aangebroken.

10 Februari liep ik in een niet nader te noemen voetbalplaatjes uitdelende winkel met blauw logo. Wat schetste mijn verbazing: hier binnen blijkt de lente al wel begonnen te zijn! De paaseitjes, lekkernijen van het paasfeest, feest van de lente, waren alweer verkrijgbaar. Lang leve de AH, die heel Nederland de hoop geeft dat de lente er toch nog aankomt! Maar dat de eitjes er zijn, betekent nog niet dat ik ze ook gekocht heb. Want de Winterspelen kijken en ondertussen paaseitjes eten, dat kan natuurlijk niet.

Agenda en Verjaardagen

De MENS-kalender!

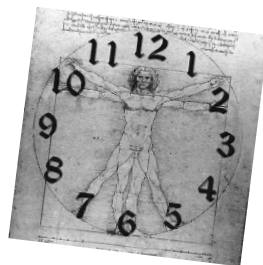
Maart	#	April
	01	Hans-Christian
	02	Mark
Nadia	03	Sjoerd V
Bob	04	
	05	
	06	Tom
	07	
	08	
	09	Terugkomst studiereis
Marjolein, Blacklight borrel	10	Kim
Niels J	11	
	12	Vincent
Paul	13	
Niels R	14	
	15	Mexicaanse borrel
Linda H, Diederik	16	
Sophie C	17	Alexandra
	18	Anouk, Gijs
	19	
Maxim, Lotte	20	Hylkje
	21	
Maureen, Bregtje, Floris	22	
Mariska, Robin	23	
Hanneke	24	
	25	
Ilse	26	
	27	Poolen
Vertrek studiereis	28	
	29	
Esther	30	
Ruby	31	

Wat komt eraan?

12 mei:
Eindfeest met Subliem

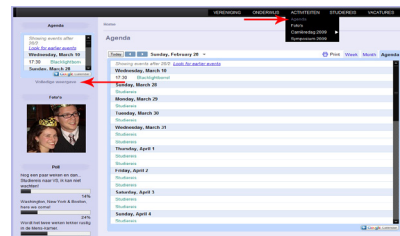
03 juni:
Stout/Fout borrel

25 juni:
Eind Barbecue

De Mens-kalender is ook te bewonderen via onze site:

www.mens-vu.nl/agenda !

Medtronic

Medtronic is a world leader in medical technology, restoring people to full and productive lives using the most advanced medical device therapies. The company has over 36,000 employees worldwide, with headquarters in Minneapolis, USA.

The Bakken Research Center in Maastricht contributes to Medtronic's mission by conducting clinical and technical R&D programs in Europe, the Middle East and Africa, cooperating with medical specialists and scientists in hospitals and universities.

Excerpts from the Medtronic Mission:

- To contribute to human welfare by application of biomedical engineering in the research, design, manufacture, and sale of instruments or appliances that alleviate pain, restore health and extend life.
- To direct our growth in the areas of biomedical engineering where we display maximum strength and ability...
- To strive without reserve for the greatest possible reliability and quality in our products...

Medtronic Bakken Research Center
Endepolsdomein 5
6229 GW MAASTRICHT

www.medtronic.nl

Wissel - ALV

11 februari 2010

Tekst door: Esther Bron

Op donderdag 11 februari vond er een Algemene Ledenvergadering plaats; mijn laatste als voorzitter. De ALV werd erg goed bezocht: naast het bestuur en kandidaatsbestuur waren er ook een heel aantal leden gekomen. Het eerste jaar was goed vertegenwoordigd en ook bijna het hele bestuur 2008 was aanwezig. Een aantal bestuursleden van 2009 keek al enkele weken smachtend uit naar deze avond: nu zouden ze eindelijk weer tijd krijgen om dingen te doen die helemaal niks met Mens te maken hebben. Maar ook het kandidaatsbestuur keek uit naar de avond. Ze waren wel een beetje zenuwachtig, maar nu ging het eindelijk echt beginnen.

Het eerste belangrijke punt van deze ALV was de aanstelling van de symposiumcommissie. Met Bregtje als voorzitter en Janneke als penningmeester is deze commissie helemaal klaar voor de organisatie van een nieuwe Mens-symposium, dat voor november 2010 gepland staat. Lesley vroeg Bregtje wat het onderwerp wordt maar Bregtje vertelde dat de commissie dit nog liever geheim wilde houden. Edith, die duidelijk meer ervaring heeft met ALV's en informatie lospeuteren, zei dat deze informatie toch echt nodig is om te bepalen of het sponsorbedrag op de begroting realistisch is; welke bedrijven wilde de commissie gaan benaderen? En toen zwichtte Bregtje toch...

Volgend punt was de wissel van de AC. Lynn lichtte het jaarverslag toe en Bram het financiële gedeelte. Over het algemeen was de ALV tevreden met de prestaties van de AC afgelopen jaar. Alleen het streepverlies was in sommige maanden erg hoog, met name in mei en september. Mogelijk ligt in mei de oorzaak bij de tequilaborrel en in september aan het feit dat niet alle eerstejaars het principe van strepen meteen doorhebben. Namens de nieuwe AC deden Britt (voorzitter) en Geerten (penningmeester) het woord. Nieuw is dat komend jaar de AC en het bestuur samen maaltijden voorafgaand aan borrels zullen verzorgen. Ook kwam de tip vanuit de ALV om een halfjaarplanning voor activiteiten te maken. De nieuwe voorzitter gaf aan dit zeker te gaan doen. Het afgelopen gala

vond iedereen een groot succes en dit zal ook zeker herhaald worden. Het staat opnieuw op de planning als Nieuwjaarsgala 2011.

Toen was het bestuur aan het woord. Er kwamen enkele kritische noten vanuit de ALV, maar ik kan toch zeggen dat de ALV over het algemeen wel tevreden was met het bestuur 2009. Als tip werd nog aangedragen om een evaluatie en draaiboek te maken van de carrièregedag en een compliment volgde met betrekking tot de nieuwsbrief. Wat de financiën betreft waren er nog een paar dingen onduidelijk, maar dit zou de penningmeester zo snel mogelijk oplossen. De KasCie werd bedankt voor hun inzet en hulp het afgelopen jaar. Het nieuwe bestuur was daarna aan de beurt om hun plannen kenbaar te maken. Hun belangrijkste doel wordt het betrekken van leden bij de vereniging. In september gaat het tiende collegejaar van MNW van start en dit zal het bestuur ook zeker niet ongemerkt voorbij laten gaan. Na de presentatie van de begroting, kon er tot stemming overgegaan worden.

En ja, het nieuwe bestuur werd aangenomen. Ik droeg de hamer over aan Steven en hij mocht het laatste gedeelte van de vergadering voorzitten. De Kascommissie moest namelijk nog gewisseld worden. Edith, Lesley en Bram zullen komend jaar de penningmeesters in de gaten houden!

Toen kon de vergadering gesloten worden en slaakte Lesley een kreet van vreugde. Het nieuwe bestuur werd gefeliciteerd. Er werd nog wat gedronken, sommigen gingen nog de stad in, en anderen gingen vermoeid naar bed.

Bericht van de OLC

Tekst door: Anke Deuss

De kerstvakantie is alweer een tijdje voorbij en we zitten allemaal weer heerlijk in onze dagelijkse studiesleer. Periode 3 vloog voorbij en opeens zitten we alweer bijna halverwege de 4e periode. Voor ons, OLC-leden, betekent dat dat er weer werk aan de winkel is. Ten eerste moeten natuurlijk de panelgesprekken van het 1e semester weer worden afgenomen en dat hebben we dus ook weer braaf gedaan, namelijk in de eerste weken van februari. Alle op- en aanmerkingen worden nu op een rijtje gezet en binnenkort zullen we ons als OLC weer bezig houden met de vakevaluaties. Voorlopig schuiven we dit echter nog even voor ons uit, want in de komende vergaderingen moeten een aantal andere zaken, met een veel hogere prioriteit, worden besproken.

Eind maart is het weer zover: de deadline voor de onderwijs- en examenregelingen (OERen). Iedere bachelor- en masteropleiding heeft zo'n OER. Het A-deel van het OER bevat de algemene regels van de faculteit met betrekking tot het onderwijs, dus bijvoorbeeld in welke taal het onderwijs wordt gegeven. Over dit deel van het OER hebben wij als OLC in principe niks te zeggen. In het B deel worden echter zaken zoals het curriculum en de toelatingseisen van de opleiding vastgelegd. Als OLC worden wij geacht voor eind maart een (concept-) B-deel van het OER op te stellen voor zowel de bachelor MNW als de master MNS. Het is uiteindelijk aan het faculteitsbestuur (FB) om de OERen dan officieel goed te keuren.

Zoals net gezegd, staat in het OER het curriculum beschreven. Wanneer het OER voor een bepaald jaar eenmaal is goedgekeurd mag er niet meer van dit curriculum worden afgeweken. Dit betekent dus dat de OLC voor eind maart precies moet weten welke vakken er volgend jaar gegeven zullen worden. Je denkt nu wellicht: "Nou en!? Wat is het probleem? Jullie hebben nog 2 weken!" Jep, we hebben inderdaad nog 2 weken en dat zou uiteraard meer dan voldoende zijn als we slechts een paar kleine wijzigingen zouden hoeven aanbrengen in de OERen van vorig jaar.

De meesten van jullie weten waarschijnlijk wel dat de OLC vorig jaar het curriculum van het 1e en het 2e jaar MNW heeft aangepast. Logischerwijs is dit jaar dus het 3e jaar MNW aan de beurt. De wijzigingen die in het 3e jaar moeten worden aangebracht zijn echter een stuk groter dan de wijzigingen die we vorig jaar hebben doorgevoerd. Sterker nog, eigenlijk wordt de hele structuur van het 3e jaar omgegooid. Vanaf het collegejaar 2011-2012 zal namelijk FEW-breed (en waarschijnlijk ook VU-breed) de major-minor structuur voor bacheloropleidingen worden ingevoerd. Dit betekent dat iedere bacheloropleiding verplicht 30 ECTS moet vrijroosteren in het 3e jaar die door de student kunnen worden opgevuld ofwel met 30 ECTS aan keuzevakken ofwel met een minor. Deze keuzevakken of deze minor mag de student dan aan iedere willekeurige faculteit volgen. In principe zou je als MNW student dus 30 ECTS kunnen vullen met bijvoorbeeld geschiedenisvakken.

Jullie snappen misschien wel dat wij het als OLC niet heel erg zinvol vonden om 2 jaar achter elkaar het 3e jaar te gaan aanpassen: een keer voor 2010-2011 en dan vervolgens nog een keer voor 2011-2012. Daarom hebben we ervoor gekozen met ingang van het collegejaar 2010-2011 al te starten met deze major-minor structuur en we zijn momenteel dus druk bezig met het ontwikkelen van een MNW-minor. We zijn al een aardig stuk op weg en mits het FB onze plannen goedkeurt, zal er volgend jaar voor de derdejaars een minor worden aangeboden, die waarschijnlijk biomedische beeldvorming zal gaan heten. De vakken die in deze minor zullen worden aangeboden moeten echter nog allemaal een naam en vakcode krijgen en bovendien moeten er docenten worden gevonden die bereid zijn de inhoudelijke invulling van het vak te verzorgen. Met andere woorden: er is nog meer dan genoeg dat geregeld moet worden in de komende twee weken!

Zo, dat was vrij veel informatie in een klein stukje tekst. Wij kunnen ons dan ook prima voorstellen dat het voor sommigen van jullie een beetje verwarrend verhaal was. Het is echter ook een verhaal dat met name voor de huidige tweedejaars erg belangrijk

is. Dus voor we afsluiten willen we nog even het volgende zeggen: Als jullie vragen hebben over de invoering van de minor, schroom dan vooral niet om ons hierover aan te spreken!

Groetjes en tot de volgende keer!
De studentleden van de OLC

MNW'er op de arbeidsmarkt

Tekst door: Esther Bron

Puzzel: Dixit Los jij em op?

Puzzel door: Mike van Rijssel

Het spel is gebaseerd op de getalwaarden van de letters in het alfabet:

a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
l	m	n	o	p	q	r	s	t	u	v
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
w	x	y	z							
23	24	25	26							

De getallen boven en onder elke kolom geven de som van de getalwaarden van respectievelijk de 2 bovenste en de 2 onderste klinkers in die kolom. Alle klinkers zijn onderstreept. Een getal onder een vak telt u bij de waarde van dat vak en u krijgt zo de getalwaarde van het onderliggende vak. Opwaarts kan het ook, maar dan door aftrekken. De oplossing van de puzzel is het antoond op de vraag die er komt te staan en is te vinden bij het artikel 'Wist je dat?'.

	5	0	14	9	20	20	5	5	14	18	10	6	15	6	14	10	10	1	16	0
	<u>w</u>						<u>k</u>					<u>d</u>				<u>z</u>				
			2	4					10				15		0					
			16												15					
													<u>c</u>							
						0	1	3	15										13	
		<u>i</u>								<u>h</u>										
					5		13		0	1		0								
		<u>l</u>						<u>r</u>												
					12					2									9	
				16	9				11		8								13	
			<u>v</u>					<u>h</u>												
						3														
		<u>i</u>		<u>o</u>				<u>l</u>											?	
	5	0	10	9	20	30	5	5	14	20	18	10	15	6	6	6	10	1	16	0

December 2008 studeerde Tabitha Dreef af bij MNW. Geheel onverwacht keerde ze ruim een half jaar later terug als voorlichter. Ik sprak Tabitha, die zeer enthousiast vertelt over haar nieuwe baan.

“Nog even dit miltje afmaken, hoor”, zegt ze als ik binnenkom. Vervolgens gaan we samen naar de koffiekamer op de gang en dan kan het interview beginnen. Tabitha heeft de master gedaan die tegenwoordig ‘Medical Physics’ heet. “Bij mij heette deze nog ‘Physics of Life’, maar dit is tegenwoordig de naam voor een andere master”. Voor deze master heeft ze haar eindstage gelopen bij het bewegingslaboratorium van het VUmc onder begeleiding van Jaap Harlaar. Ze heeft hier onderzoek gedaan naar een schaal van balans bij het lopen. Hiervoor was in Groningen een computermodel gemaakt. Het doel van het onderzoek was om te testen of deze schaal ook in de praktijk klopte. Uiteindelijk bleek dat het in de praktijk wat ingewikkelder was dan volgens het model. Tabitha vond deze stage leuk, maar haar hart lag meer bij de andere stage die ze liep in het kader van de communicatievariant. Dit was bij NEMO, waar ze samen met een studente ontwikkelingspsychologie onderzoek deed naar het spelgedrag van kleuters. In deze stage bestudeerden ze het onderzoekend spelgedrag van kleuters die speelden bij bepaalde opstellingen in NEMO. “Als een kind bijvoorbeeld uitprobeert of hij zowel door een rond als een vierkant gat bellen kan blazen, dan noemen we dat onderzoekend gedrag.” Ze bekeken of dit onderzoekend gedrag toenam als ze iets aan de opstelling veranderden. Erg trots is ze dat in NEMO nog steeds een filmpje te zien is, dat zij tijdens haar stage heeft gemaakt.

Een maand na het behalen van haar master vertrok Tabitha voor vrijwilligerswerk naar Zuid-Afrika. Dat ze het hier erg naar haar zin had, blijkt wel uit de enthousiaste verhalen op haar weblog. Toch had ze vier dagen na terugkomst in Nederland al een nieuwe baan als voorlichter MNW en Natuurkunde. Hoe kwam dat? “Een vriendin had de vacature gezien en vond het echt iets voor mij. Ik was in Zuid-Afrika noghelemaal niet bezig met wat ik na

Wie? Tabitha Dreef
Wat? Voorlichter MNW en Natuurkunde
Waar? Vrije Universiteit

terugkomst zou gaan doen, maar ik wist dat ik spijt zou krijgen als ik deze vacature liet liggen.” En zo deed ze de eerste ronde van het sollicitatiegesprek telefonisch vanuit Zuid-Afrika. Het tweede gesprek had ze een paar dagen na terugkomst, en toen had ze de baan.

De baan als voorlichter voor MNW en Natuurkunde bevalt Tabitha erg goed. “Ik vind het erg leuk om met scholieren in contact komen en hen te adviseren over hun studiekeuze”. Tabitha is naast de voorlichting op scholen en voorlichtingsdagen op de

VU, ook betrokken bij de organisatie van sciencelabs en masterclasses voor scholieren. Hierbij doet ze vaak het inleidende praatje, maar soms is ze ook met inhoudelijke kennisoverdracht bezig. Dit vindt ze ook erg leuk om te doen. Ze hoeft ook weinig moeite te doen om MNW-studenten te vinden die willen helpen bij de voorlichting. "Ik heb het idee dat MNW'ers over het algemeen erg betrokken zijn bij de studie". Voor Tabitha is het belangrijkste van haar baan om zichzelf te ontwikkelen. Ze leert nu veel meer vaardigheden dan tijdens haar studie. Tijdens een studie ben je toch meer bezig met kennis opdoen en tentamens halen. Nu is ze echt zelf aan het werk.

De studie MNW was niet noodzakelijk voor deze baan, maar is wel erg handig. "Vragen over MNW kan ik echt op gevoel beantwoorden. Voor natuurkunde kost het gewoon iets meer tijd om het me allemaal eigen te maken". Met een andere bètastudie had ze deze baan ook kunnen doen. Aan een studie als communicatiewetenschappen heeft Tabitha nooit gedacht. "Daarvoor houd ik veel te veel van getallen en sommetjes". Wel heeft ze geneeskunde overwogen. Als kind wilde ze al arts worden, maar op de middelbare school werd dit

minder. In de eerste jaren MNW ging ze door het vak Medische Fysiologie weer twijfelen en bezocht een voorlichtingsdag. Daar kwam ze tot een definitieve conclusie: "Ze rekenen hier niet."

Tabitha vindt zichzelf geen onderzoekstypet. Ze vindt wetenschap wel erg interessant, maar zoals ze zegt: "Ik hoor heel graag van andere mensen over hun onderzoek." Vier jaar promotieonderzoek doen is dan ook nooit een optie geweest voor Tabitha. Daarmee is ze een van de weinige afgestudeerde MNW'ers die niet het onderzoek ingegaan is, bevestigt ze.

Om de vraag of ze de Vrije Universiteit na zes jaar studeren nog niet zat was, moest ze een beetje lachen. "Ik had zeker niet verwacht op de VU te gaan werken. Ik had meer een instelling van, ik zie wel waar ik terecht kom. In ieder geval ergens in Nederland, en dan verhuis ik er wel achteraan." Maar toen deze kans zich voordeed, twijfelde Tabitha niet om op de VU te blijven. In het begin voelde ze zich nog wel een beetje student als ze binnenkwam, maar dat ging snel over. Tabitha heeft nu zeker haar plek hier wel gevonden.

Achter de schermen bij de TripCie

Tekst door: Danique Barten

Achter de schermen bij de StudiereisCie. Over bijna één maand is het zover; Mens vertrekt naar Amerika! De studiereiscommissie is dan ook druk bezig met de laatste voorbereidingen. Tijd voor een gesprek met de voorzitter van deze commissie: Elvira.

Hoi Elvira, Zoals de meeste Mens-leden weten, zijn jullie als studiereiscommissie druk bezig de laatste dingen te regelen voor eind maart. Maar hoe zijn jullie nu eigenlijk begonnen met deze veelbesproken reis?

Al sinds het eerste jaar zaten Janneke en ik in de TripCie, maar eigenlijk gebeurde er tot begin vorig jaar niet zoveel. Toen ineens kwam het besef dat we wel eens ergens aan mochten gaan beginnen.

Tijdens de lange practicumdagen kwamen we zo langzaam aan de eerste ideeën.

Waarom hebben jullie voor Amerika gekozen?

Dit idee kwam ook tijdens het scheikundepracticum. Tijdens het wachten op de HPLC zaten we wat te kijken naar de prijzen van de vliegtickets. We durfden eigenlijk nog niet te denken aan Amerika, maar de tickets waren wel echt heel goedkoop geworden. En als er één plek in de wereld is waar veel vooruitstrevend onderzoek wordt gedaan, is dat wel in de VS. Hoe meer we erover nadachten, hoe enthousiaster we werden! Hoe gaaf het zou zijn als dat zou lukken! Toen Hubertus Irth ons zijn goedkeuring gaf, was het voor ons beslist: het werd Amerika!

Waar zijn jullie nu nog het drukst mee bezig?

Nu de bezoeken en de hostels zijn geregeld, is het wel een stuk rustiger geworden. We zijn nu nog bezig met het boekje, het symposium en de laatste dingen zoals dankjes.

Moeten jullie tijdens de reis ook nog veel dingen regelen?

Hopelijk niet, wij willen er zelf ook zo veel mogelijk van genieten!

Ben je al een beetje zenuwachtig voor hoe iedereen het zal vinden?

Ik hoop echt dat alles goed gaat verlopen! Het blijft natuurlijk maar hopen dat alles (via de mail) goed is overgekomen en dat niemand ons vergeten is. Ik hoop dat er voor iedereen genoeg interessante dingen naar voren komen in de bezoeken; dat is voor ons ook nog een beetje afwachten. Op de website staat inmiddels een heel programma.

Waar kijk je zelf het meest naar uit?

Ik ben eigenlijk overal wel heel benieuwd naar. Dit omdat vooral ik het programma heb geregeld en met iedereen heb gemaild. Veel mensen reageerden echt heel enthousiast en zetten gelijk een heel programma voor ons in elkaar. Bijvoorbeeld op John Hopkins en op Harvard. Daarnaast is het natuurlijk al heel gaaf om een instelling als Harvard of MIT te bezoeken.

Wat hebben jullie geregeld qua slaapplekken en eten?

Voor het eten hebben we nog niet zoveel geregeld. We willen in elke stad een keer gezamenlijk eten, verder is iedereen gewoon vrij om te eten waar 'ie wil. Als slaapplekken hebben we hostels geboekt, met slaapzalen. We hebben uiteraard geprobeerd goede locaties te vinden. In New York bijvoorbeeld zitten we op een steenworp afstand van Central Park, op Amsterdam Avenue!

Met wie zou jij graag op een kamer willen slapen?

Waarschijnlijk slapen we met zijn allen in één of meerdere grote slaapzalen. Naast 'boys/girls' zullen

we dus niet heel veel keuze hebben naast wie we komen te liggen.

Is het een zwaar programma, waarvoor iedereen op tijd in zijn/haar bedje moet liggen?

"Er zullen een paar volle, lange dagen tussen zitten, zoals naar de NIH en naar Harvard, maar er zal ook genoeg vrije tijd zijn waarin iedereen zijn gang kan gaan. Ook zullen de meeste bezoeken niet voor 10 uur beginnen: de Amerikanen willen ook graag eerst een kop koffie 's morgens."

Hoeveel vrije tijd hebben de studenten tussen het programma door?

We hebben geprobeerd in ieder geval de avonden vrij te houden. Verder zullen we in elke stad in elk geval een ochtend/middag vrij hebben. In New York zal er nog wat meer vrije tijd zijn.

Welke docenten gaan er mee?

Erwin Peterman en Marco Siderius gaan mee als 'begeleiders'.

Ben je daar tevreden mee? Of had je liever nog iemand anders mee gehad?

Ik denk dat we twee hele goede, en gezellige begeleiders hebben gevonden. Beide hebben er heel veel zin in, en kunnen ons een hoop vertellen over de bezoeken die we gaan afleggen.

Bevalt de samenwerking met Lesley, Ivar en Janneke?

Ja! We hebben een hele gezellige en goede commissie. Iedereen doet zijn ding, en hopelijk zal dat tot een mooi resultaat leiden!

Dat was alles wat ik wilde weten. Is er iets wat je zelf nog wilt zeggen?

Ik hoop dat alles goed gaat en dat iedereen het onwijs naar zijn zin gaat hebben. Oh ja, als je zin hebt om een keer 's ochtends mee te gaan hardlopen door Central Park, neem dan je hardloopschoenen mee!

Glamorous lancement de la nouvelle année!

Glamoureuse start van het nieuwe jaar!

Tekst door: Danique Barten

De galacommissie is eind 2009 druk bezig geweest met het organiseren van een mooi feest. 7 Januari 2010 was het dan zover: Het eerste Mens-gala!

Zelf maakte ik ook deel uit van deze commissie en ik kan alvast verklappen dat ik het in ieder geval een geslaagd feest vond. Maar om nu het verslag van een van de commissieleden zelf te lezen, is erg

afgezaagd en lang niet zo leuk om te lezen. Wellicht is het dan leuker om te weten wat er voor en tijdens het gala achter de schermen gebeurde en wat verschillende Mens-leden van het gala vonden.

De voorbereidingen

In september lijkt januari nog erg ver weg. Maar dan is

het ineens toch zover! Menig galacommissie-lid heeft de nacht van 6 op 7 januari onrustig geslapen. Tja, want wat zal iedereen er van vinden? Lukt het wel met de versieringen, de foto's en de hapjes? Wat nu als niemand kan komen vanwege ziekte, sneeuwstormen of verkeersinfarcten? Of als ze het nu allemaal niet leuk vinden? Allemaal worst case-scenario's die op de laatste momenten door ons hoofd spookten.

De 'grote' dingen hadden we natuurlijk al voor de kerstvakantie geregeld. Zo kon iedereen vooraf genieten van een diner en vervolgens afdalen naar een inmiddels prachtige en versierde zaal.

Voordat de gasten die mooie zaal in mochten stappen moest er wel het een en ander voorbereid worden. Marjolein en ik waren eerder die week al inkopen gaan doen voor de hapjes. Met vier fietsen volgepakt met boodschappentassen kwamen wij, met hulp van derden, bij de Heffer aan. Voor het diner werd al de hand gelegd aan enige versiering,

verzorgd door Mirelle en Anke.

Echter wachtte het last minute-werk tot na het diner... De tijdsdruk nam toe en daar stonden we dan, in een toen nog vrij koude zaal, met opgestoken haar, op hoge hakken en in een mooie jurk, worst te snijden! Ook de stokbroden, toastjes, Franse kazens, patés, salades, blokjes kaas, olijven, zoutjes en bladerdeeghapjes moesten op een mooie representatieve manier op de buffettafel neer gezet worden. De ingezonden foto's waren zorgvuldig in een powerpointpresentatie gezet, maar natuurlijk wilden de beamer en de laptop juist op dit moment niet goed meewerken en hijgde de tijd nog meer in onze nek. De zaal zelf was al erg mooi. Toch werden er nog de nodige Franse details aan toegevoegd. De gasten konden niet langer wachten de zaal te betreden. Snel nog de welkomstdrankjes natellen, al het verpakkingsmateriaal en andere rommeltyes wegmoffelen en... tadaaa! Klaar! Het feest kan beginnen!

De fotoverkiezing

De hele avond lang waren de ingezonden foto's te bewonderen op een groot scherm en op de Franse ezels. Als galacommissie hebben we alle

foto's goed onder de loep genomen. Menig MNW'er beschikt over fotografische kwaliteiten. Echter was één inzending erg innovatief en deze sprong er echt uit. De fotoprijs ging dan ook welverdiend naar Diederik Appelboom! Ik hoop dat de lijst met je 'zelfgemaakte' foto een mooie plaats in je kamer heeft gekregen.

De Beau&Belle verkiezing.

Achter in de zaal stond een hele mooie handgemaakte brievenbus te wachten op stembiljetten. Menig Mens-lid en introducé(e)s liepen de zaal rond om alle gasten met een kritische blik te bekijken. Na 22:00 uur werden de stemmen geteld en werd de

uitslag door Geerten bekendgemaakt:

"Ik ga eerst de Beau van het gala bekend maken. Deze persoon heeft zich heel goed voorbereid op het gala, hij heeft deze week zelfs nog een nieuwe bril gekocht. Ik kan er niets anders van maken, ik ben het namelijk zelf!"

"Dan ga ik nu over tot de Belle van het gala. Deze dame draagt vanavond de mooiste sieraden, de mooiste haren en de roodste jurk. De Belle van het gala is Danique!"

Robin

"Ik vond het een zeer geslaagd feest. Het was een goede locatie; dicht bij het station en erg mooi. Omdat de zaal zelf al mooi was, heb ik niet echt extra op de versiering gelet. Ook de fotoverkiezing is mij een beetje ontgaan. Als introducée had ik mijn vriendin meegenomen. Hoewel ze helemaal niemand kende, heeft ze zich toch goed vermaakt en vond ze het ook erg leuk. De Beau&Belle verkiezing vond ik grappig, dat had Geerten nog mooi opgelost voor zichzelf. Al met al vind ik het Mens-gala zeker voor herhaling vatbaar!"

Margriet

"Het was echt een leuke locatie, je had echt een beetje privacy. De zaal was ook erg mooi en de versiering die

jullie zelf nog hadden aangebracht vond ik erg leuk, zoals de kaarsen, de rozen en de hapjes. Ik vond het ook leuk dat er iets gedaan werd op het gala zelf.

Mensen hadden ook echt hun best gedaan voor de fotoactie en de Beau&Belle verkiezing. Iedereen zag er leuk uit. Het was wel jammer dat er niet veel inzendingen waren voor de fotoactie en dat jullie fotodoeken niet konden worden opgehangen. Volgend jaar in ieder geval weer een gala!"

Sander

"De locatie was erg leuk! Ik vond de prijs van het gala en de consumpties goed. Daarnaast was het gewoon een geweldige avond!"

Lotte

"Het gala was gaaf! Ik kan me niet herinneren dat Mens ooit zo'n mooi feest heeft gehad op zo'n mooie plek met zulke mooie mensen. De locatie was mooi; wel jammer van de kleine eettafels. Volgend jaar zou ik wel een beetje meer disco willen zien, het leek nu nog meer op een borrelruimte.

De prijs-kwaliteit verhouding was op zich goed. De drempel om te gaan lag vrij laag. Op een gala is het fijn als je niet met portemonnee e.d. hoeft te slepen, afkopen van de

drankjes zou dan misschien kunnen? De kaartjes worden dan wel veel duurder en dan is de drempel om te gaan hoger. En tsja, die hapjes. Hoeveel kilo brie was er over? Het is een lief idee, maar doe iets minder en zorg dat een ober er mee rondgaat. (Oeh, die ene barman, daar hadden wij graag hapjes van aangenomen!)

De Beau&Belle verkiezing was leuk, maar meer ook niet (en dat is niet uit frustratie om mijn verlies).

Verder wil ik nog wel even melden dat ik het speechen niet zo nodig vond, storend eerder. Het was beter dit voor het eten of voor de start van het feest te doen, dan wordt niet iedereen in zijn feestvreugde onderbroken. Maar al met al, was het gewoon een te gek feest. Volgend jaar weer, met nog meer mensen!"

MENS wintersport 2010

Tekst door: Mike van Rijssel

Dit jaar organiseerde de SportCie voor de tweede keer een wintersportreis. Omdat ik nog nooit op wintersport was geweest en van allerlei mensen om me heen altijd alleen maar leuke verhalen daarover hoorde, besloot ik ook mee te gaan om nu zelf te ervaren hoe leuk wintersport is.

Ongeveer anderhalve week voordat we op wintersport gingen, werd er een uitje naar Snowworld in Zoetermeer georganiseerd, waar Timo me de allereerste basisbeginselen van het skiën bijbracht (in een V skiën en naar rechts leunen als je naar links

wil). In de dagen daarna moest ik nog wat laatste dingetjes regelen. (O.a. een thermoshirt want ze voorspelden een temperatuur van -20!) en op zaterdag 30 januari was het dan echt zover: om vier uur 's middags reed de bus, uitgezwaaid door een groepje ouders, weg van het Eurolinesterrein (vlakbij het Amstelstation) met Val Thorens als bestemming. We maakten het ons gemakkelijk, want we hadden nog een lange weg te gaan. De volgende morgen om acht uur kwamen we, enigszins duf en zonder veel slaap te hebben gehad, aan op onze bestemming.

In Val Thorens was het zaak om de koffers uit de bus te slepen en in de sporthal te zetten, waar we ons ook konden omkleden. Het weerbericht bleek namelijk gelijk

te hebben gehad: het vroom 18 graden. De koffers bleven in de sporthal totdat we om vijf uur 's middags het appartement in mochten. Vanaf de sporthal gingen we door naar de Intersport om de gehuurde ski's en snowboards af te halen. Een medewerker van de Intersport vroeg me in goed verstaanbaar Engels met een Frans accent wat mijn schoenmaat

is. "Fourty-three", antwoordde ik. Hij keek me een beetje vreemd aan en haalde er een meetlat bij. In Frankrijk blij ik dan maat 28 te hebben. Als ik naast skischoenen ook ski's en stokken gekregen heb, is het tijd om te gaan skiën.

Eenmaal op de eerste piste gaat het skiën bij mij voor geen meter. In Snowworld ging het op de een of andere manier veel gemakkelijker en gingen mijn bochtjes ook veel beter. Ik weet niet of het aan de piste lag of aan het feit dat ik duf en moe was na de lange busreis, maar volgens mij ben ik op die eerste helling het vaakst per afgelegde meter gevallen. Om er wat meer in te komen, ben ik samen met Delilah (die, behalve twee dagen skiën

in Finland, ook geen wintersportervaring had,) de makkelijkste groene helling gaan oefenen. Toen we daar eenmaal de smaak te pakken hadden en mijn bochtjes weer redelijk gingen, skieden we een stukje verder door naar beneden, in de veronderstelling dat er wel een lift zou zijn waarmee we weer boven zouden kunnen komen, in de buurt van waar onze les zou beginnen. Eenmaal daar beneden hadden we keuze uit een gondel of een stoeltjeslift. In de veronderstelling dat de gondel hoger zou eindigen dan de stoeltjeslift, namen we de stoeltjeslift. Algauw bleek dat onze redenering niet klopte, want de stoeltjeslift kwam een heel stuk hoger uit dan de gondel. Daar stonden we dan, bovenaan een vrij lastige blauwe piste met onze weinige ski-ervaring.

Voor anderen moet het er vast heel grappig hebben uitgezien om mij, in elk vijfde bochtje vallend, daar naar beneden te zien gaan. Delilah, die toch wel wat meer ervaring had dan ik, kwam zonder al te vaak vallen naar beneden, maar ik heb aan die helling een behoorlijke blauwe plek op mijn rechter heup overgehouden. (Dat heb je als je bochtjes naar links

wel goed gaan, maar die naar rechts niet en je dus altijd op je rechterzij valt.) Eenmaal terug beneden was ik wel opgelucht, maar niet echt vrolijk meer... Veel tijd om chagrijnig te zijn had ik echter niet, want de eerste les begon.

Aan het begin van de les werden we ingedeeld in groepjes van gelijk niveau. Aan de hand een paar bochtjes deelden ze mij in bij het groepje dat net iets beter was dan de eerste beginners. Delilah werd in een hoger groepje ingedeeld. Toen we eenmaal aan de eerste piste begonnen bleek dat een vergissing, want ik kon de rest toch niet bijbenen en in combinatie met het vele vallen van die ochtend en de lange busreis, maakte dit mijn humeur er niet beter op. Eenmaal terug in het dal werd ik dan ook alsnog bij het beginnersklasje ingedeeld en dat was gelukkig wel op niveau. Ik begon er weer wat meer vertrouwen in te krijgen. Na de les was ik bekaf en was het gelukkig tijd om naar het appartement gaan. Nadat we pannenkoeken hadden gegeten, die niet helemaal lukten vanwege een scheve pan waarin alles aanbrandde, ben ik dan ook vroeg naar bed gegaan.

Zo slecht als alles de eerste dag ging, zoveel beter ging het de tweede dag. Tom kwam met Delilah en mij mee, omdat de groep waar hij de vorige dag met was meegegaan een grote tocht ging maken en hij (, net als wij trouwens,) geen pas voor het hele gebied had, maar slechts voor het gebied om Val

Thorens heen. Na 's ochtends nog wat geoefend te hebben, ging de les daarna zonder problemen. In de dagen daarna ging het skiën ook steeds beter

en werd het steeds leuker. Die eerste dag was ik al gauw vergeten. Het moment suprême was wel dat ik op de vierde dag, de woensdag, de helling waar ik de eerste dag zo vaak op gevallen ben, helemaal heb afgelegd zonder één keer te vallen! Mijn snelheid was echter nog wel lager dan die van Delilah en Tom

en dus moet ik ze bedanken dat ze zo veel geduld met mij hebben gehad in de rol van captain slow op ski's.

In de avonden maakten we het gezellig in de appartementen door vele spelletjes pesten en eenendertigen. Nog één keer hebben we geprobeerd om, met een andere pan, pannenkoeken te bakken. Dat lukte toen wel, maar vanwege het langzame elektrische kookstel werd het wel een avondvullend programma van pesten en pannenkoeken eten met elkaar afgewisseld. Door de gezelligheid en het feit dat het skiën steeds leuker werd, vloog de rest van de week voorbij en voor ik het wist, was het alweer onze laatste dag.

De laatste dag sneeuwde het helaas, (terwijl het de hele week mooi weer was geweest,) waardoor het zicht heel slecht en de pistes langzamer waren. Ondanks het weer heb ik ook de laatste dag veel lol gehad en eigenlijk mochten we ook niet klagen omdat we de rest van de week zo'n mazzel hadden gehad. Aan het einde van de laatste dag skiën, leverden we onze ski's in en nadat we ons hadden opgefrest in de kleedkamers van het sportcentrum, gingen we uit eten. Uiteindelijk stapten we om half acht 's avonds in de bus die ons terug zou brengen naar Amsterdam en de volgende morgen om half elf was onze reis dan ook echt afgelopen. Ik heb het, met uitzondering van de eerste dag misschien, heel erg naar mijn zin gehad deze week en bedank iedereen van de SportCie die deze reis mogelijk heeft gemaakt dan ook hartelijk voor deze onvergetelijke ervaring. Het was wat mij betreft zeker voor herhaling vatbaar!

Bericht van de USR

Tekst door: Lizeth Sloot

Op het moment dat ik dit schrijf, sta ik in het Transitorium, waar de faculteit Psychologie en Pedagogiek zit. Na maanden van voorbereiding is de grote Lucht-je-hart-week eindelijk begonnen! Waarschijnlijk is het jullie ook niet ontgaan, want de bedoeling is om op strategische wijze doorgangen te blokkeren met grote roze harten (, hoewel ik me afvraag hoe lang ze nog overeind zullen staan, de eerste pootjes hebben het al begeven,) om mensen in een hoek te drijven om dan ‘vanuit het hart’ te vertellen over de studentenmedezeggenschap. Wat houdt de medezeggenschap in en waar zijn we mee bezig? Hopelijk is het gelukt jullie meer te interesseren voor de medezeggenschap, naast alle reclame die we moeten maken voor een gratis cabaretvoorstelling, lunchconcerten, een staircase race en niet te vergeten een debat over ‘Goed Onderwijs’ (met gratis drank).

Een halve dag Lucht-je-hart-week is al goed voor de medezeggenschappers zelf. Hoewel ik dag en nacht wakker lig te bedenken wat er allemaal beter kan (en moet), beweren alle studenten FPP die hier langlopen, dat ze tevreden zijn. Tevreden student en gelukkig mens. Hoewel een enkeling nog wat kritische noten aandraagt, vlucht merendeel in gelukzaligheid door de draaideur naar buiten. Ik kan met een gerust hart gaan slapen vannacht! En ga morgen ergens anders staan...

De afgelopen weken is er weer veel gebeurd in de universitaire studentenraad. In januari heb ik een werkconferentie georganiseerd met het College van Bestuur. We hebben het gehad over de aanstaande bezuinigingen en de keuzes die de VU moet gaan maken. Een van de maatregelen die het College vaak in de mond neemt is het opheffen van kleine studies. Gelukkig valt MNW vooralsnog niet in deze categorie, maar reden des te meer voor onze commissaris Voorlichting & PR om bloedfanatiek eerstejaars-zieltjes te winnen. We hebben het ook gehad over het onderwijs en het presteren van docenten. (Je hebt hem vast wel eens horen vallen ondertussen: de term “zesjescultuur onder docenten.”) Denk aan de docent die met zijn rug naar de klas staat en op slecht uitzijnde powerpointslides een samenvatting

van het boek opleest. Wellicht wat overdreven, maar het aantal docenten dat een inspirerende en uitdagende show (althans, zo noemt de winnaar van de VU onderwijsprijs 2009 het,) staat weg te geven, is gewoon te weinig. Docenten praten over een onderwijslast en onderwijsdirecteuren hebben het over onderwijsgeld. Juist in een tijd waar er al veel bezuinigd is en nog gaat worden, is het belangrijker dan ooit om de kwaliteit van onderwijs hoog op de agenda te zetten. Gelukkig waren de Collegenleden het met ons eens en nu moeten we gaan zinnen op een manier om ons Grote Plan om te zetten in acties!

Het komende halfjaar wordt ook spannend. Het Instellingsplan wordt geschreven voor de komende vier jaar, met daarin beschreven waar de VU de komende jaren hard aan gaat werken. Het Instellingsplan wordt gebaseerd op een langere termijn visie van de VU (tot aan 2025) en over beide onderwerpen mogen we meepraten. Want moet de VU zich alleen maar richten op Health and Life Sciences? En moeten de bacheloropleidingen breed en massaal worden? En zo zijn er nog veel meer fundamentele vragen waar we ons binnenkort over gaan buigen.

Maar voor het zover is, wordt het weer tijd om me in de bruisende Lucht-je-hart-week te storten! En natuurlijk op die lekkere hartjessnoepjes... Als je ergens hyperactief van wordt...

Wist je dat ? ? ?

Tekst door: Bregtje Hermans

Slecht gesprek in de auto

Niet handsfree bellen in de auto mag niet. Echter, ook handsfree bellen of een gesprek met een medepassagier beïnvloedt het rijgedrag. Nu is bekend geworden dat ook het omgekeerde geldt: autorijden heeft een negatief effect op het gesprek. Aan de universiteit van Illinois is hier onderzoek naar gedaan. Proefpersonen voerden in een rijnsimulator gesprekken met een medepassagier. Soms reden ze tijdens het gesprek, soms stond de auto stil. Wanneer de proefpersonen de simulator bestuurden, onthielden ze twintig procent minder van de gevoerde gesprekken.

Horen met je huid

Wanneer je de klanken ‘pa’ en ‘ta’ uitspreekt, komt er een zuchtje wind vrij. Bij de klanken ‘ba’ en ‘da’ is dat niet het geval. Aan de Universiteit van British Columbia is onderzoek gedaan naar de invloed die dat zuchtje wind heeft op het ‘horen’ van de klanken. Proefpersonen kregen klanken aangeboden met ruis op de achtergrond via een koptelefoon. Tegelijkertijd werden er zuchtjes wind langs de huid gestuurd. Vaak gaven de proefpersonen aan ‘pa’ te horen terwijl ze ‘ba’ te horen kregen. We combineren dus informatie van verschillende zintuigen om te beslissen welke klank we hebben gehoord. Mogelijk kan dit in de toekomst leiden tot betere gehoorapparaten.

Vloeken als pijnstillers

In Engeland is onderzoek gedaan naar het effect van vloeken op pijn. Studenten moesten hun handen in een bak ijskoud water houden tot de pijn ondraaglijk werd. Een deel van de studenten mocht hardgrondig vloeken, de rest mocht slechts een neutraal woord uitspreken als hun hand pijn begon te doen. De studenten die mochten vloeken, hielden hun hand gemiddeld langer in het ijswater. Hoe de pijnstilling precies werkt is niet bekend. Mogelijk heeft de amygdala, een klein deel van de hersenen, invloed. Dit gedeelte van de hersenen is betrokken bij emoties en mogelijk dus ook bij vloeken. Niemand meer die je boos aan kan kijken als je wat krachttermen gebruikt als je je teen stoot dus!

PS van de RedacCie:

Wist je dat het antwoord van de puzzel van mike de **hypofyse** is?

5	0	14	9	20	20	5	5	14	18	10	6	15	6	14	10	10	1	16	0	
W	e	l	k	e		k	l	i	e	r		d	i	e		z	o			
	2		4					10				15		0						
		g	r	o	o	t		i	s		a	a	s		e	e	n			
	16												15							
e	r	w	t			e	n		d	i	e		c	e	n	t	r	a	a	l
						0		1		3		15				13				
						5		13		0		1		0						
						12				2				9						
						16		9		11		8		13						
								3												
5	0	10	9	20	30	5	5	14	20	18	10	15	6	6	6	10	1	16	0	

BCFevent

Bio CareerEvent

Chemistry CareerEvent

Food CareerEvent

Life Sciences chemistry Food Pharma

**20 May 2010
Amsterdam RAI**

The Career Event

for Life Sciences, Chemistry, Food & Pharma

MAIN SPONSORS

Unlimited.

DSM

Nutri-akt

Synthon

CO-SPONSORS

Are you orientating on the next small step or giant leap in your career?
Visit BCF Event!

BCF Event is ...

- ... Bio, Chemistry, Food & Pharma
- ... BSc, MSc & PhD
- ... Students, Graduates & Professionals
- ... Industry, Academia & Entrepreneurship
- ... Career Fair, Presentations & Workshops
- ... CV checks & Career Coaching

Register online before March 31st and receive an early-bird discount on the entrance fee.
As a member of your study association, you will receive an additional discount and pay only € 5.
This includes lunch and beverages.

For more information
and registration:

www.bcfevent.nl

MENS in Beeld

VU Boekhandel | Amsterdam

Medtronic